

Rekomendacja numer 11/2019

Data: poniedziałek, 26 sierpnia 2019

Godzina: 09:30

Termin ważności rekomendacji: do odwołania

Sporządzający:

Ernest Pytlarczyk (DIR)

Marcin Mazurek (DIR)

Piotr Bartkiewicz (DIR)

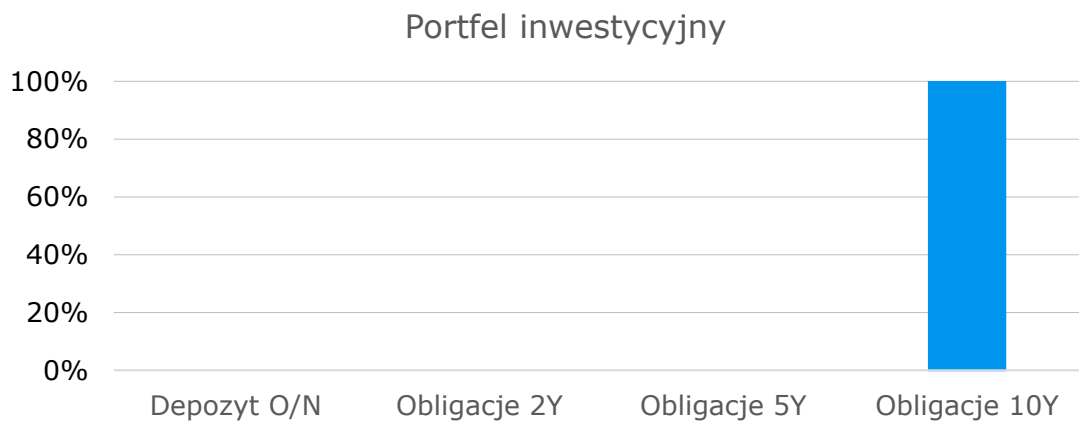
Maciej Zdrolik (DIR)

Rekomendacja jest skierowana do nieoznaczonego adresata

Portfel inwestycyjny: DS1029

Cena wejścia (dot. obligacji): 107,2

T/P – 109,00 i zmiana w depozyt O/N (lub wcześniej z powodów fundamentalnych)

Po krótkiej przerwie ponownie przeważamy 10-letnie obligacje.

Uzasadnienie

Chwilowa odwilż w potyczkach handlowych, spekulacja na silniejsze luzowanie banków centralnych oraz dojrzewający temat pakietów fiskalnych w Europie poprawiły nastroje, co doprowadziło do wzrostu stopy wolnej od ryzyka. Polskie obligacje zareagowały bardziej niż proporcjonalnie; doszło również do rozszerzenia spreadów ASW (o ponad 20 punktów od dołka).

Nieoczekiwane (czy aby na pewno?) działania odwetowe Chin oraz błyskawiczna reakcja USA po raz kolejny burzą nadzieje na szybkie osiągnięcie porozumienia handlowego. Doniesienia prasowe sugerują, że po stronie administracji USA nie ma pomysłu na łagodzenie spowolnienia gospodarczego, dominują działania emocjonalne i doraźne. Nie jest to środowisko, w którym może urodzić się konstruktywne i kompleksowe rozwiązanie. Na reakcję wskaźników koniunktury prawdopodobnie nie będziemy musieli długo czekać. Jednocześnie, Fed Powella wydaje się wciąż opieszalszy i będzie co najwyżej reaktywnie reagował na zmiany otoczenia makroekonomicznego. Do posiedzeń banków centralnych jest jeszcze dodatkowo sporo czasu: EBC 12 września, Fed 18 września.

Krajowy wzrost wygląda nieco słabiej niż myśleliśmy. To bardziej istotne dla polityki pieniężnej niż fiskalnej. Ze strony tej drugiej szykuje się niespodzianka i budżet na 2020 bez deficytu (realizacja założeń zapisanych w APK). Automatycznie oznacza to także zacieśnienie fiskalne. W takich warunkach RPP tylko utwierdzi się w przekonaniu, że szoków podaźowych nie warto zwalczać. Te po stronie

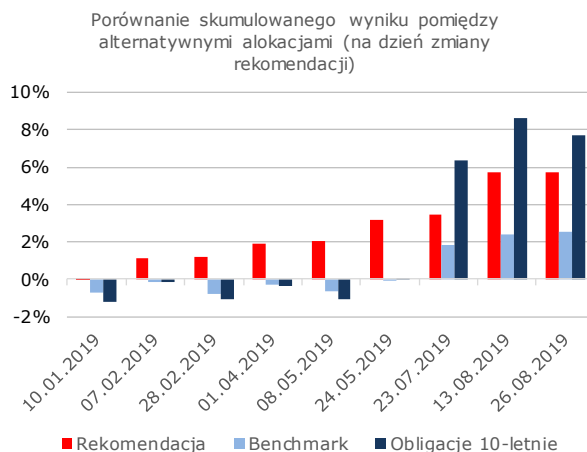
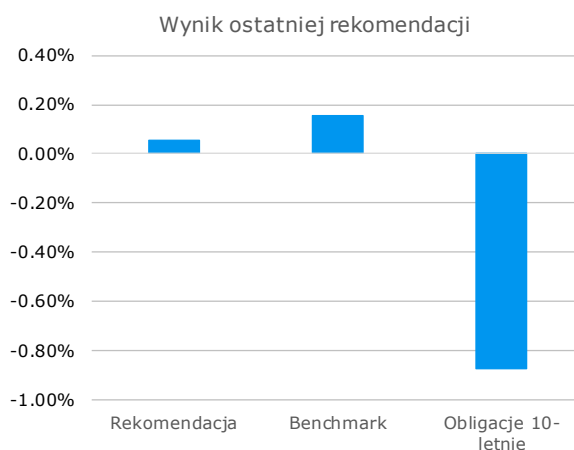

żywności zaczynają się stabilizować i istnieją przesłanki, aby sądzić, że inflacja nie wzrośnie już przed listopadem/grudniem, a może nawet i spadnie. Rynek dyskontuje już raczej dość inflacyjny scenariusz.

Pisaliśmy ostatnio, że czynniki petryfikujące otoczenie niskich stóp procentowych nie ustają. Istotną zmianą otoczenia makroekonomicznego byłaby silna reakcja polityki fiskalnej na świecie. Rynek ideę już zdyskontował. Implementacja będzie trudniejsza i w pierwszej kolejności zobaczymy reakcję banków centralnych, co powinno być jeszcze pozytywne dla rynku długu, zwłaszcza w Polsce, gdzie bilans popytu i podaży zostanie istotnie zmieniony oczekiwaniami zrównoważonego budżetu.

Rozliczenie poprzednich rekomendacji

Nr	Data_O	Portfel	Cena_O	Data_Z	Cena_Z	Wynik z %	W_Skumulowany	Kupon/depo
1/2019	2.sty.2019	Depozyt O/N	1.0	10.sty.2019	1	0.03%	0.03%	1.58%
2/2019	10.sty.2019	Obligacje 10-letnie (WS0428)	99.3	7.lut.2019	100.17	1.09%	1.12%	2.75%
3/2019	7.lut.2019	Depozyt O/N	1.0	28.lut.2019	1	0.09%	1.21%	1.58%
4/2019	28.lut.2019	Obligacje 10-letnie (WS0428)	99.5	1.kwi.2019	99.9	0.69%	1.91%	2.75%
5/2019	1.kwi.2019	Depozyt O/N	1.0	8.maj.2019	1	0.15%	2.06%	1.50%
6/2019	8.maj.2019	Obligacje 10-letnie (DS1029)	98.4	24.maj.2019	99.42	1.13%	3.19%	2.75%
7+8/2019	24.maj.2019	Depozyt O/N	1.0	23.lip.2019	1	0.25%	3.44%	1.50%
9/2020	23.lip.2019	Obligacje 10-letnie (DS1029)	105.7	13.sie.2019	107.9	2.26%	5.70%	2.75%
10/2020	13.sie.2019	Depozyt O/N	100.0	26.sie.2019	100	0.05%	5.75%	1.50%

Uwagi dodatkowe i objaśnienia

Dokument sporządzony został w Departamencie Analiz i Relacji Inwestorskich mBanku S.A. (dalej „Rekomendujący”) i stanowi badanie inwestycyjne w rozumieniu art. 36 ust. 1 Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy. Publikacja nie stanowi doradztwa inwestycyjnego.

Departament Analiz i Relacji Inwestorskich jest wydzieloną jednostką organizacyjną. Rekomendujący zapewnia wdrożenie właściwych barier informacyjnych pomiędzy osobami sporządzającymi badania inwestycyjne a innymi osobami, których obowiązki lub interesy handlowe mogłyby kolidować z interesami osób, wśród których rozpowszechniane są badania inwestycyjne. Wynagrodzenie osób sporządzających niniejszy materiał nie jest bezpośrednio zależne od wyników finansowych uzyskiwanych przez mBank S.A. w ramach transakcji z zakresu bankowości inwestycyjnej. Osoby sporządzające badania inwestycyjne nie są zaangażowane kapitałowo w instrumenty finansowe będące przedmiotem badania i oraz nie pełnią żadnej funkcji w organach emitenta oraz nie otrzymują od niego wynagrodzenia.

Zgodnie z najlepszą wiedzą osób sporządzających badania inwestycyjne, pomiędzy Rekomendującym oraz osobami zatrudnionymi u Rekomendującego a emitentem instrumentów finansowych będących przedmiotem badania inwestycyjnego, nie występują powiązania, które mogłyby rodzić konflikt interesów. Osoby sporządzające badanie nie przyjmują zachęt od osób oraz podmiotów, które mogłyby mieć interes w przedmiocie badań inwestycyjnych.

mBank S.A. informuje, że pełni funkcję dealera SPW, animatora rynku SPW oraz dokonuje zakupów SPW na własny rachunek.

Sporządzający badania inwestycyjne zapewniają, że działali z należytą starannością oraz rzetelnością przy sporządzaniu niniejszego materiału. Rekomendujący prezentuje własny pomysł na portfel inwestycyjny i nie ponosi odpowiedzialności za działania zgodne z prezentowaną analizą.

Dokument przedstawia autorski pomysł na portfel inwestycyjny, który składać może się tylko z obligacji Skarbu Państwa – o stałym i zmiennym oprocentowaniu - o terminie zapadalności 2, 5 i 10 lat oraz depozytu O/N. Przez portfel inwestycyjny autorzy niniejszej analizy rozumieją ważony zbiór wymienionych instrumentów finansowych, których wagi sumują się do 1. W szczególności dopuszcza się przydzielanie wag w wysokości 0 i 1, co oznacza odpowiednio całkowity brak instrumentu finansowego w portfelu bądź jego całkowitą w nim dominację. Rozliczenie badań przedstawia stopę zwrotu portfela inwestycyjnego agregowaną względem okresów ich obowiązywania. Niniejszy materiał przedstawia całkowitą stopę zwrotu od momentu rozpoczęcia wydawania niniejszego dokumentu oraz stopę zwrotu liczoną dla ostatnich 6-miesięcy. Analiza obowiązuje do odwołania.

Badania inwestycyjne sporządzone są na podstawie 4 komplementarnych metod: 1) metody fundamentalnej, 2) metody porównawczej, 3) analizy struktury rynku, 4) analizy technicznej. Nie ma zastosowania cena docelowa instrumentu finansowego będącego przedmiotem badania lecz subiektywna ocena oparta na wiedzy i doświadczeniu osób sporządzających niniejszy materiał. Badanie inwestycyjne akcentuje przede wszystkim kierunek zmian. Rekomendujący zastrzega sobie jednak możliwość zastosowania zleceń realizacji zysku (take profit, T/P), stop strata (stop loss, S/L) jeśli z ocenie Rekomendującego mają one uzasadnienie przy danej sytuacji rynkowej.

Metoda fundamentalna (1) opiera się na założeniu, że warunki ekonomiczne i finansowe w gospodarce polskiej i globalnej przekładają się na ceny instrumentów finansowych zaś ich zmiany przekładają się na zmiany cen instrumentów finansowych. Rekomendujący przeprowadza analizę zmian warunków ekonomicznych i finansowych gospodarki polskiej i globalnej na bazie dziennej, które pozwalają na formułowanie oczekiwań w zakresie ewolucji cen instrumentów finansowych. Mocną stroną metody fundamentalnej jest jej umocowanie w zmiennych (wskaźnikach) makroekonomicznych, w których prognozowaniu Rekomendujący ma odpowiednie kompetencje. Tym samym pozwala ona w klarowny sposób przełożyć przewidywania gospodarcze Rekomendującego na ceny instrumentów finansowych. Słabą stroną metody jest generalne założenie o możliwości modelowania cen instrumentów finansowych za pomocą parametrów makroekonomicznych oraz możliwość istotnych rozbieżności faktycznych cen z modelowanymi, w szczególności w krótkich okresach czasowych, kiedy bardziej istotne mogą być ceny względne papierów wartościowych (metoda porównawcza), trendy rynkowe czy też kwestie podażowe (aukcje).

Metoda porównawcza (2) opiera się na analizie relacji cen polskich instrumentów finansowych do cen ich odpowiedników z rynków globalnych. Analiza obejmuje zależności historyczne pomiędzy instrumentami finansowymi oraz ich zmiany w czasie. Metoda ta pozwala identyfikować względne zmiany cen instrumentów finansowych w czasie oraz pozwala wnioskować o chwilowych odchyleniach od tych zależności. Tym samym metoda ta wypełnia mankamenty analizy fundamentalnej w zakresie krótkookresowego niedopasowania cen rzeczywistych oraz modelowanych i na tym polega jej wysoka wartość dodana. Słabą

stroną tej metody jest jej zdecydowanie bardziej krótkoterminowy charakter (względem analizy fundamentalnej) oraz duża subiektywność oceny. Słabą stroną tego podejścia jest także fakt, że względna atrakcyjność cenowa jest pojęciem statycznym i nie wynikają z niej jednoznacznie kierunkowe implikacje dla zmian cen instrumentów finansowych będących przedmiotem badania.

Analiza struktury rynku (3) to przede wszystkim analiza bieżącego pozycjonowania poszczególnych grup inwestorów na rynku (krajowych, zagranicznych, w ramach poszczególnych klas aktywów), analiza nastrojów rynkowych (subiektywna ocena sporządzających badanie). Mocną stroną tego rodzaju analizy jest możliwość tłumaczenie pewnych ruchów, które pojawiają się na początku lub na końcu trendów (przestrzelenia, gwałtowne wchodzenie i wychodzenie z pozycji przez inwestorów). Słaba strona to subiektywizm metody, jako że dane o portfelach poszczególnych inwestorów dostępne są z opóźnieniem lub opierają się na subiektywnym osądzie sporządzających badanie.

Analiza techniczna (4) polega na analizie cen instrumentów finansowych przy założeniu, że ceny te w sposób doskonały dyskontują przyszłość. Pozwala na identyfikację trendów, ale i punktów zwrotnych w cenach instrumentów finansowych na podstawie wskaźników wykupienia/wyprzedania oraz występujących tzw. dywergencji. Mocna strona analizy technicznej to możliwość formułowania predykcji dla zmian cen instrumentów finansowych zupełnie w oderwaniu od metod 1-3. Oczywistą wadą metody jest brak odporności na nagłe zmiany warunków makroekonomicznych i finansowych.

Dystrybucja lub przedruk części lub całości opracowania możliwa jest za uprzednią pisemną zgodą autorów.